

Tytuł: Matka Boska Rzeszowska

Autor, warsztat: nieznany, małopolski

Czas powstania: II połowa XIX wieku

Technika, materiał: olej na blasze

Wymiary (W x S): 16,5 cm x 12,5 cm

Obraz przedstawia historię z 15 sierpnia 1513 roku, kiedy to Jakubowi Ado ukazała się w drzewie gruszy Najświętsza Maryja Panna. Na obrazie Jakubowi towarzyszy żona i dzieci, którzy usłyszawszy głos Matki Bożej nadbiegli z chaty. Gdy światłość rozplynęła się w powietrzu, oczom klęczących osób ukazała się drewniana figura Matki Bożej z Dzieciątkiem. Jest to typowe ikonograficznie przedstawienie tej historii. Bliźniacze ale większe rozmiarami przedstawienie znajduje się w zbiorach muzeum etnograficznego w Rzeszowie.

W sanktuarium (Kościół OO. Bernardynów w Rzeszowie) do dziś znajduje się najważniejszy i najcenniejszy zabytek – to jest późnogotycka figura Madonny z Dzieciątkiem. Rzeźba ta pochodzi z końca XV lub początku XVI wieku. Dzieło powstało w kręgu krakowskiej szkoły Wita Stwosza. Rzeźba nosi w sobie cechy tzw. Pięknych Madonn.

Pierwotnie rzeźba odkryta w 1513 r. znajdowała się w drewnianej kaplicy (potem kościółku) postawionej na miejscu objawienia. Następnie wybudowano znacznie większy kościół. Bazylika została wybudowana w latach 1610-1629 i stanowi harmonijne nawarstwienie dwóch dojrzałych stylów - renesansu i wczesnego baroku oraz zdobiona jest w bardzo bogate dekoracje charakterystyczne dla plastyki rokoka.